

Stk. 2. Kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle, kan dog altid finde sted, når den foretages af en dyrlæge, og kan ske uden bedøvning.

Stk. 3. Justitsministeren kan for bestemte hesteracer ved bekendtgørelse tillade kupering, for så vidt angår afkom af kårede, præmierede eller stambøgsførte dyr, når føllet ikke er over 14 dage gammelt ved kuperingens fortagelse.

Stk. 4. Transport af kuperede heste i jernbanevogn, skib, lastautomobil eller andet befordringsmiddel må først ske 14 dage efter kuperingen.

§ 11.

Stk. 1. Fjernelse af mælketænder hos heste er forbudt, medmindre den blivende tand er i frembrud og kan ses. I andre tilfælde, hvor fjernelse af tænder hos heste er nødvendig, må denne kun foretages af en dyrlæge.

Stk. 2. Fjernelse af tandkød på heste må kun foretages af en dyrlæge.

§ 12.

Andre operative indgreb på dyr end de i §§ 9—11 omhandlede, der kan påføre dyret lidelse, bortset fra uvæsentlig smerte af rent forbigående beskaffenhed, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre behandlingens iværksættelse må anses for uopsættelig.

§ 13.

Om tilladelse til at foretage smerteforvoldende forsøg med dyr i videnskabeligt øjemed gælder, hvad der derom er foreskrevet i den til enhver tid gældende lovgivning.

Tilsyn med lovens overholdelse m. v.

§ 14.

Stk. 1. Såfremt et dyr på grund af underernæring er så afmagret eller afkræftet, at dets tilstand er uforsvarlig, kan politiet under en daglig bøde pålægge ejeren eller den, hvem forsorgen for dyret påhviler, at træffe foranstaltning til, at dyret fodres på en forsvarlig måde. Endvidere kan politiet, hvis et dyrs ernæringstilstand eller helbredstilstand gør det påkrævet, ligeledes under pålæg af daglige bøder forbyde brugen af det for et tidsrum af indtil 2 måneder, hvilken frist kan forlænges, dog kun for et tidsrum af 2 måneder ad gangen. De nævnte pålæg, der kun kan udfærdiges efter indhentet erklæring fra en dyrlæge, skal foreligge skriftligt og indeholde oplysning om den i stk. 2 nævnte frist. Endelig kan politiet, hvor fortsat underernæring eller mishandling af et dyr finder sted, fjerne dyret og enten for ejerens regning anbringe det andetsteds eller, såfremt dets tilstand er sådan, at det efter indhentet dyrlægeerklæring ikke bør leve, lade det aflive. Udgifterne, der er forbundet dermed, påhviler den pågældende.

Stk. 2. Den, overfor hvem der meddeles pålæg i medfør af stk. 1, kan begære spørgsmålet om pålæggets retmæssighed indbragt for domstolene. Begæring herom må fremsættes for politiet inden 14 dage efter pålæggets modtagelse. Det påhviler herefter politiet at foranledige spørgsmålet afgjort under en imod den pågældende rejst sag. Indbringelse for domstolene af spørgsmålet om retmæssigheden af det meddelte pålæg medfører ikke udsættelse af dette.

§ 15.

Stk. 1. Det påhviler enhver dyrlæge, som tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, om hvilket han mener, at det ikke kan helbredes, og at det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve, straks at foranledige det dræbt, såfremt ejeren erklærer sig enig heri, og hvis